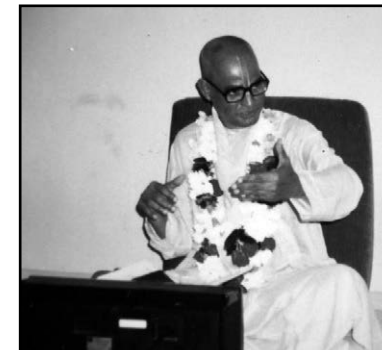
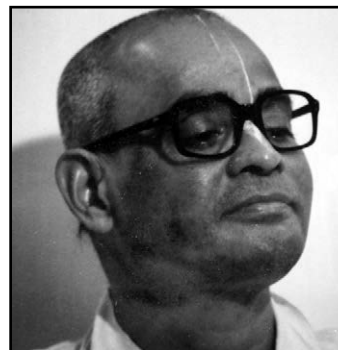

TOLMÁCSBÓL TANÍTVÁNY

Olaszországból Gour Govinda Swami Párizsba repült. A Franciaországban élő *bhakta* Patrick már öt éve *bhakta* volt, de ellentétben a vele egy időben csatlakozókkal, ő még nem kapott avatást. Korábban Új Māyāpurban élt, és Śrīla Prabhupāda *Śrīmad Bhāgavatamjának* angolról franciára történő fordítását ellenőrizte. Később a vezetői átirányították a Párizs közelében lévő Ermenonville-be, ahol nem volt meghatározott szolgálata.

Puṣkarākṣaḥ dāsa (*bhakta* Patrick): *A tizenegy akkori ISKCON guru alapos tanulmányozása után arra a következtetésre jutottam, hogy egyikük sem az én gurum, és Śrīla Prabhupādánál kerestem menedéket. Egy nap Ermenovilleben a templomelnök behívott az irodájába, és azt mondta, hogy egy sannyāsi érkezik Franciaországba. Azt akarta tudni, hogy – mivel nem volt meghatározott szolgálatom – az itt tartózkodása alatt tudnék-e gondoskodni Mahārājáról. Igent mondtam, majd örömmel tudtam meg, hogy Gour Govinda Mahārājának hívják, és Indiából származik. Senki sem tudott róla nyugaton, de a guru utáni keresésem során hallottam a nevét azzal kapcsolatban, hogy akkoriban kapott engedélyt avatásra.*

Amikor Gour Govinda Mahārāja aznap kora délután megérkezett az Ermenoville-i kastélyba, rajtam kívül senki más nem volt ott, aki fogadja. Úgy gondoltam, hogy guru lévén ugyanolyan tisztelettel és lelkesedéssel kell fogadni, mint Bhagavān

Paris, 1986

Mahārāját, ezért rögtönözve énekelni kezdtem: „Jaya Śrīla Gour Govinda Swami, Jaya Śrīla Gour Govinda Swami!”

Mahārāja a megérkezése után azonnal a templomszobába ment, hogy megkapja a műrtik daránáját. Sovány volt, elegánsan viselkedett, és fiatalosnak látszott. Nemsokára felfedeztem, hogy nagyon kedves, nagyon tanult és nagyon lemondott is. Például, amikor megemlítette, hogy este semmit sem akar enni, csupán citromos vizet inna, megkérdeztem tőle: „Biztos?” Azt feltételezve, hogy kicsit szégyenlős kérni, felajánlottam, hogy viszek neki egy kis mahā-prasādamot.

Ezen nevetett, és így felelt: „Minden rendben van, nem fogok ében halni!”⁵

A jó angol és francia nyelvtudásának köszönhetően Patrick lett Gour Govinda Swami leckéin a tolmács. Azonnal nagy hatást gyakorolt rá Mahārāja kiterjedt *sāstrikus* tudása és lendületes beszédstílusa, amit Patrick vibrálónak

Pushkaraksba Das (jobb oldalt) Gour Govinda Swamival

és szórakoztatónak is talált. Ugyanakkor azt is megtapasztalta, hogy nem olyan könnyű neki fordítani.

Puṣkarākṣaḥ dāsa: Annyira belemerült az elragadó magyarázataiba, hogy öt percen át egyfolytában beszélt. Amikor végül megállt, hogy fordítsak, mosolyogva felém fordult, majd nevetésben tört ki. Az egész hallgatóság kíváncsi volt,

hogyan leszek képes emlékezni mindenre, amit mondott. A prédikálási stílusát teljesen transzcendentálisnak és örömtelinek találtam. Élveztem mindent, amit mondott, és úgy gondolom, ő és Kṛṣṇa hatalmazott fel arra, hogy a gondolatai irányát fejben tarthassam, és így képes voltam mindent elmondani franciául.

Gour Govinda Mahārāja említette *bhakta* Patricknak, hogy szeretne Párizsba menni, meglátogatni azokat a helyeket, ahol tisztelt lelki tanítómestere, Śrīla Prabhupāda is járt. Patrick így megmutatta neki Párizst, elmentek a Louvre-ba is, amit Prabhupāda is megnézett. A Gour Govinda Mahārājával töltött pár nap után Patrick úgy döntött, hogy avatást kér tőle.

ELÉGEDETLEN BHAKTÁK

Ebben az időben Franciaországban volt egy csoport olyan *bhakta*, akik kiköltöztek a templomokból és kint éltek. Kétségeik voltak a területi *guruval* kapcsolatban. Számukra úgy tűnt, túlságosan ragaszkodott az anyagi bőséghez és a pozícióhoz. És mivel Franciaországban minden fiatalabb *bhakta* e *guru* tanítványa vagy követője volt, az idősebb *bhakták* nehéznek találták, hogy velük szolgáljanak. Az egyik ilyen *bhakta* Śrīla Prabhupāda tanítványa, Harivilāsa dāsa volt. Éveken át adományozott az ISKCON bhuvaneshwari templomának építésére. Ezért amikor Harivilāsa meghallotta, hogy Gour Govinda Swami Franciaországba érkezett, meghívta őt, hogy beszéljen az otthonában.

Puṣkarākṣaḥ dāsa: Mahārāja nébány istentestvére ott volt Harivilāsa otthonában. Sok kérdésük volt arra vonatkozóan, hogy hogyan lehetne kijavítani az általuk látott hibákat az adott helyzetben.

Egy *bhakta* a programon azt kérdezte, vajon mit kell tenni, ha egy előjáró *vaiṣṇava* kiigazításra szorul. Gour Govinda Swami azt válaszolta, hogy egyetlen feljebbvalónkat sem szabad kijavítanunk. Inkább olyan módon kell cselekedni, hogy majd Caitanya Mahāprabhu adjon nekünk intelligenciát, hogy tudjuk, mit kell tennünk. Aztán idézte Kṛṣṇa szavait a *Bhagavad-gītából* (10.10):

teṣāṁ satata-yuktānāṁ bhajatāṁ prīti-pūrvakam dadāmi buddhi-yogaṁ taṁ yena mām upayānti te

Akik szüntelen odaadással és szeretettel szolgálnak Engem, azoknak megadom azt az értelmet, amellyel eljuthatnak Hozzám.

Mahārāja kifejtette, hogy ha valaki Caitanya Mahāprabhu igaz követője, akkor az Úr fog neki megértést adni. Majd hozzátette: „Akkor majd képes leszel úgy cselekedni, hogy az a *vaiṣṇava* automatikusan ki lesz javítva. Nem lesz szükség arra, hogy közvetlenül kiigazítsd. Ne gondold azt, hogy »Majd én kijavítom.« Nem, nem, nem, nem, nem, nem! Nem vagyunk képesítettek rá, hogy kiigazítsuk. A viselkedésünknek a »*trṇād api su-nicena tarora iva saḥiṣṇunā*« elvet kell követnie. Alacsonyabb vagyok a legalacsonyabbnál.”⁶

„Hogyan javítod ki egy istentestvéredet?” – kérdezte egy másik bhakta.

„Egy istentestvérünkkel baráti a kapcsolatunk, így, ha lehet, baráti hangulatban szólunk hozzá. Néha akár még viccelődhetünk is vele. Hogy kijavítsuk, egy megfelelő pillanatban mondhatunk neki valamit, ha tudjuk, hogy nem fogjuk megbántani. Egy intelligens ember így cselekszik. Úgy kell szólnod hozzá, hogy ne sértsd meg az érzéseit. Mahāprabhu ezt mondta: *prāṇi-mātre mano-vākye udvega nā diba* – Ne beszélj, vagy cselekedj úgy, hogy megbántsd az érzéseit. Ne zaklasd föl. Ez egy *bhakta* viselkedése.” – magyarázta Gour Govinda Swami. (*Caitanya Caritamṛta Madhya-līlā* 22.120) Aztán Mahārāja idézett még a *Gītából* (12.15):

*yasmān nodvijate loko lokān nodvijate ca yaḥ
barṣāmarṣa-bhayodvegair mukto yaḥ sa ca me priyaḥ*

Kṛṣṇa azt mondja: Az, aki nem zavarodik meg, aki nem foglalkozik a körülményekkel, nagyon kedves nekem. Ha valaki megpróbálja őt zavarni, sosem vág vissza, nem zavar senkit. Ugyanúgy viselkedik *barṣában* és *amarṣában*, kedvező és kedvezőtlen körülmények között. Minden körülményben egyenlő, *sama*. *Bhayodvegair*, nem fél, nem aggódik. Ő nagyon kedves nekem.

KI JELÖLI KI A GURUT?

Mahārāja azzal folytatta a magyarázatot, hogy Mahāprabhu utasítása szerint kedvesen kell beszélünk, így talán a *bhakta* megjavulhat, és úgy kell hozzá szólnunk, hogy a szavaink ne zavarják meg őt. „Ha okos, valódi *bhakta* vagy, akkor Mahāprabhu fog intelligenciát adni, hogy tudd, hogyan cselekedj és beszélj olyan módon, hogy ne bánts meg, ugyanakkor ki tudd javítani. És soha ne legyen az elmédben az a gondolat, hogy »Én fogom kijavítani.« Azt kell gondolnod: »Nem vagyok alkalmas arra, hogy kiigazítsam őt. Alacsonyabb vagyok a legalacsonyabbnál. Egy tudatlan ostoba vagyok, *mūrkhā*. Nincs képesítesem.« Nem szabad azt a gondolatot dédelgetned az elmédben, hogy kiigazítod őt. Ez a gondolat nagyon rossz és sértő. Ez egy nagyon-nagyon finom részlet. A hétköznapi emberek számára ez nagyon nehezen érthető. De azok, akik *bhakták*, akik már elérték valamilyen fejlettséget a lelki dolgokban, képesek megérteni.

Ezután az egyik *bhakta* ezt kérdezte: „Ki dönti el, hogy ki lelki tanítómester?” A *bhakták* mind előrehajoltak, hogy hallják a választ. Mindannyiukat érdekelt ez a téma. Sokan nem érezték magukénak

az akkori ISKCON *guru* rendszert, de nem találtak egyetlen idősebb, mindenki által elfogadott *bhaktát* sem az ISKCON-ban, akivel őszintén megbeszélhették volna a témát. Gour Govinda Swami a válaszában nem kertelt: „*Áre bābā!* A döntés Kṛṣṇától jön! Caitanya Mahāprabhu erre utasított:

*yāre dekha, tāre kaba 'kṛṣṇa'-upadeśa
āmāra ājñāya guru bañā tāra' ei deśa*

„Bárkivel is találkozz, beszélj neki Kṛṣṇáról: »Ó testvérem, Kṛṣṇa ezt mondta.« Ne találj ki semmit. Csak mutasd be úgy, ahogyan van. »Utasítalak, hogy válj lelki tanítómesterré, és szabadítsd fel a világot!« Ha csak ezt teszed, ha úgy mutatsz be dolgokat, ahogyan vannak, a tanítványi láncolatot követve, akkor *guru* leszel. Kṛṣṇa fogja adni neked ezt a pozíciót. Ne sóvárogi utána! Csak csináld! A döntés Kṛṣṇától, Caitanya Mahāprabhutól jön. Ez nem csak valaki elhatározásának a kérdése. (nevetés) *Apratibatā* — ez automatikusan történik. Ha Caitanya Mahāprabhu akarja, ha Kṛṣṇa akarja, senki sem akadályozhatja meg. Legyen teljes hited és legyél türelmes! Ne légy pesszimista! Ez nem pesszimizmus kérdése. Teljes mértékben optimistának kell lennünk! Ezekkel a dolgokkal nem kell foglalkoznunk. Azokat, akik dicsekszenek és magukat helyezik előtérbe, Kṛṣṇa bármikor megsemmisíti! Ne legyetek zavarban! Türelmesnek kell lennetek, és teljes hitetek kell, legyen a *guruban*, a *sādhuban* és a *sāstrában!*

„Mivel ez az anyagi világ, valamilyen zavar fel fog merülni. *Pade pade vipada* — minden lépésnél veszély fenyeget. És ugyanakkor ez a *Kali-yuga*, a vitatkozás és képmutatás kora. A világ

tele van képmutatókkal. Tehát néhány képmutató majd jön és így szól: „Ó, én *guru* vagyok! Én *sādbu* vagyok! Olyan nagyszerű ember vagyok!” Lehet, hogy jön, dicsekszik, magát reklámozza és politizál. Ez teljesen természetes. Nem szabad, hogy mindez megzavarjon. Légy *dhīra*, ne zavarodj meg! Legyen teljes hited a *guruban*, a *sādhuban* és a *sāstrában!* Csak végezd a kötelességed, ahogy a *guru* utasított rá, ahogyan az van. Mutasd be a Kṛṣṇa-tudatot úgy, ahogy van. Hosszútávon az idő megváltoztatja a dolgokat. Nem kell aggódnod. Legyél türelmes! Idézd a *sāstrát* és az *ācāryákat!* A *guru*, a *sādbu* és a *sāstra* az alapunk. Én soha nem mondok ettől eltérőt. Mindig az autoritást idézem.”

Ezután Gour Govinda Mahārāja Śrīla Prabhupāda példáját említette, aki, habár mint családos ember a templomon kívül élt, mégis megkapta Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī és Caitanya Mahāprabhu teljes kegyét. „Prabhupāda soha semennyi időt nem töltött a *mathāban*, mégis *ācārya* lett, mert nagyon-nagyon egyszerű volt és nem irigy. Senkire nem nyomhatod rá a bélyegzővel, hogy »Te *ācārya* vagy!« Különben eljöhet az a nap, amikor bebizonyosodik, hogy ő nem *ācārya.*”

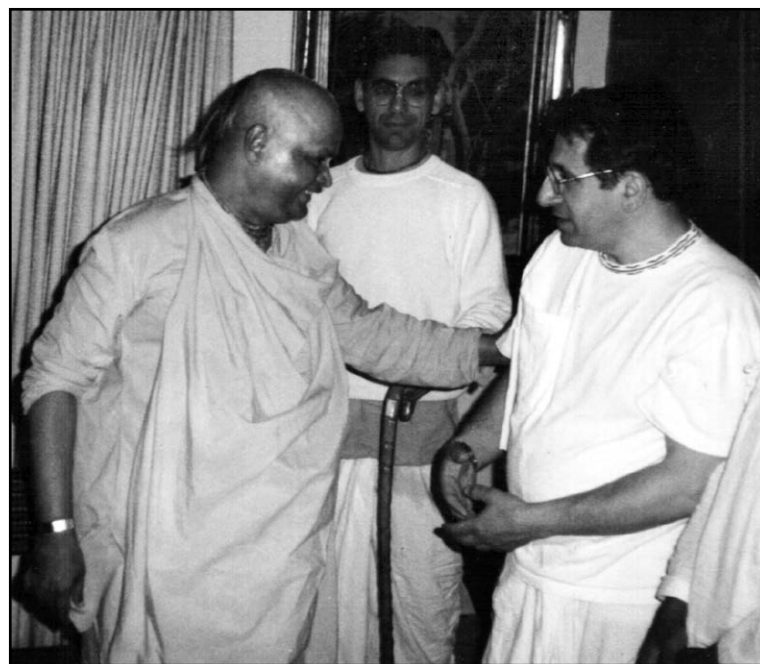
A KÉK SAKÁL

Gour Govinda Swami ezután elmesélte a kék sakál történetét. „Egyszer egy sakál beleesett egy mosodás kékfestő vizébe. A sakál kék lett. Majd az erdőbe ment és kihirdette mindenkinek: »Én vagyok az állatok királya!« Az állatok mind azt mondták: »Ó, Igen! Furcsán néz ki. Talán tényleg ő a király.« Így megtették a sakált királynak, aki a

trónra ült. Majd amikor eljött az este és minden sakál üvöltöni kezdett, »*Jauuu! Jauuu!*« A sakál- király szintén elkezdett üvöltöni. És ekkor mindenki észrevette: »Ó! Ő egy sakál! Verjük meg! Ő nem király!« Így leplezték le. Ismerjük ezeket a dolgokat, tehát miért kellene megzavarodnunk? Ne zavarodjunk meg! El fog jönni az idő. Kṛṣṇa és Caitanya Mahāprabhu mindent felfednek! Legyetek türelmesek!”

Mahārāja válaszával lelkesen egy másik *bbakta* így kérdezt: „Láthatjuk, hogy az irigység nagyon finomszintű is lehet. Miben reménykedhetünk?”

„Teljes hitünk kell, legyen a *guruban*, a *sādhuban* és a *śāstrában*, és végeznünk kell a szolgálatunkat. Lehet, hogy lesz valamilyen zavar, sőt biztosan lesz. Ez a természete az anyagi világnak. Nagyon-nagyon szörnyű. De szilárdan eltökéltnek és türelmesnek kell lenni. Semmilyen körülmények között sem szabad eltérni. Mindig imádkozz a *guruhoz* és az Úr Caitanyához! Ők segíteni fognak. Mi nagyon gyengék vagyunk, de *caitya-guru* ott van a szívünkben. Ő ad majd ösztönzést. Egy őszinte lélek számára, aki nagyon vágyik arra, hogy az övé legyen, Kṛṣṇa elrendezi a dolgokat. Ő tudja: »Ez a lélek akarja ezt.« Így elrendezi, hogy megtörténjen. Van-e bármi lehetetlen Kṛṣṇa számára? Nekünk lehetetlen, de semmi sem lehetetlen Kṛṣṇának. Az a dolgunk, hogy mindig imádkozzunk Kṛṣṇához, Caitanya Mahāprabhuhoz, és Guru Mahārājához: „Kérlek, segítsenek!” Fogsz segítséget kapni! Higgy ebben teljesen! Ne ess kétségbe! Nagyon mohón kell vágnunk arra, hogy megkapjuk ezt a kegyet és a nálunk fejlettebb tiszta *bbakták*

*Raghunātha Bhaṭṭa dāsa és Harivilāsa dāsa társaságában
Seattle-ben, 1993-ban*

társaságát. Ez fog a hasznodra válni! A *sādhū-saṅga* azt jelenti, hogy olyan valaki társaságában vagy, aki nálad fejlettebb. Ez fog a hasznodra válni! Máskülönben semmi haszna nem lesz. Talán lehetetlennek tűnik ilyen társulást kapni. De még mindig semmi sem lehetetlen Kṛṣṇa számára. Kṛṣṇa meg fogja tenni, ami szükséges. A *vāṇī*, az utasítás ott van. Amikor semmi sem elérhető, az utasítással és a könyvekkel kell összekapcsolódnunk, és az őszinte imáinkkal elérjük majd Kṛṣṇát. És eljön az a nap, amikor találkozni fogsz egy ilyen személlyel! Számunkra lehetetlen, de Kṛṣṇa számára nem! De

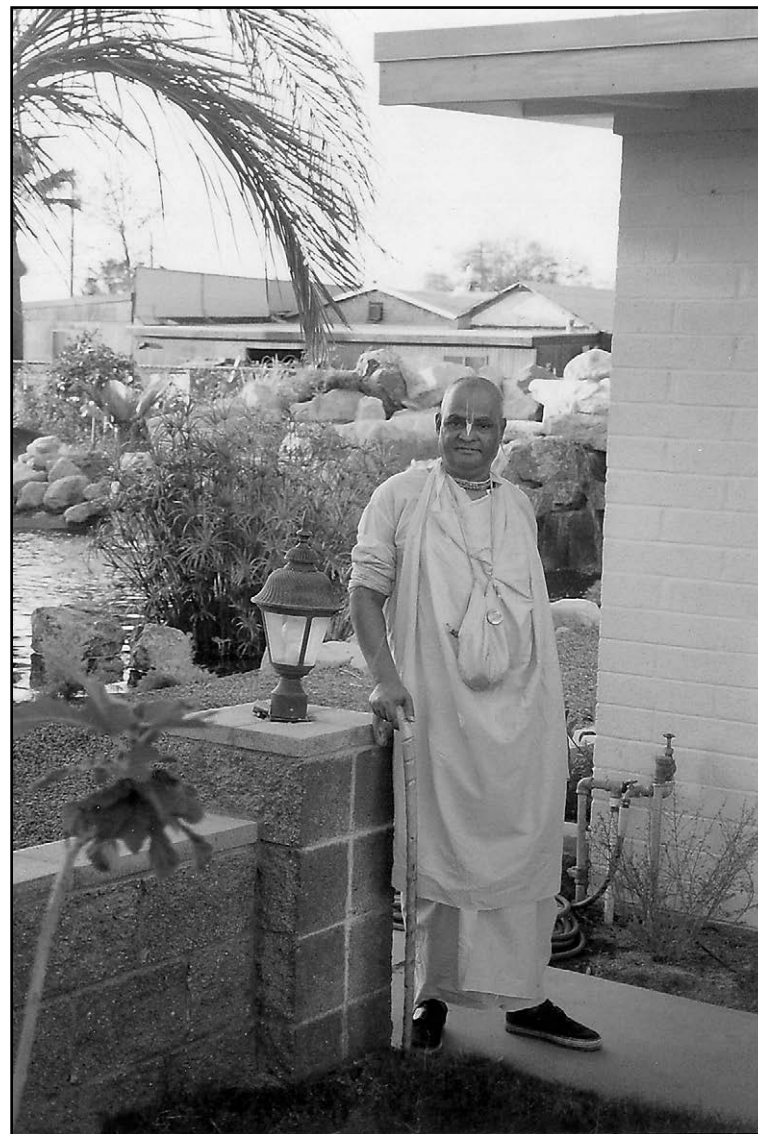
mindig imádkoznunk kell: „Kṛṣṇa, kérlek, segíts!” A szent név éneklése azt jelenti, hogy a lélek sír: »*bare kṛṣṇa bare kṛṣṇa kṛṣṇa kṛṣṇa bare bare!*« – »Ó, Kṛṣṇa *śaktija*, Rādhārāni! Ó, Kṛṣṇa! Kérlek Benneteket, foglaljatok le a szolgálatotokban! Elesett vagyok.«

*ayi nanda-tanuja kinikaram
patitaṁ mām viṣame bhavāmbudbau
kṛpayā tava pāda-pānkaja-
stbīta-dbūli-saḍṛṣaṁ vicintaya*

„Ó Kṛṣṇa! A *kinikarād*, a szolgád vagyok! De valahogyan a tudatlanság óceánjának a mélyére zuhantam. Kérlek, záporozd rám a kegyedet és fogadj el porszemként a lótuszlábadon.” (*Śikṣāṣṭaka* 5. *versszak*) Ha a lélek a *hari-nāma* éneklésével csak sír és sír: „*Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa*”, ha így énekelsz, akkor csodálatosan és nem várt módon kapod majd meg a szükséges társulást! Ez nekünk lehetetlen, de semmi sem lehetetlen Kṛṣṇának! Kṛṣṇa akarja ezt! Hiányosság csak bennünk van!

SÍRÁS ÉS NEVETÉS

Harivilāsa dāsa: *Néhány vezető nem jól viselkedett, és emiatt sok bhakta elkeseredett. Így, amikor Gour Govinda Swami megérkezett, sokan, akik nem szívesen mentek a templomba, eljöttek a házamba meghallgatni őt. Egyik este sok bhakta gyűlt össze a leckére, és Mahārāja elmesélte nekik a kék sakál történetét. Ez annyira illett a helyzetre, és abogyan*

elmesélte, az annyira drámai volt, hogy egyszerre sírtunk és neveltünk. Mahārāja nagyon elevenen és lelkesen beszélt. A történet nagyon odaillő volt, mert akkoriban sajnos néhány vezető olyan volt, mint a kék sakál. Mahārāja nem félt ilyen bátran beszélni, habár sosem kritizált vagy beszélt közvetlenül senkiről.

Mahārāja legalább egy hétig maradt a házamban. Minden este tartottunk programot, és lehetőségem nyílt egy kicsit közelebb kerülni hozzá. Akkoriban az anyám és a testvérem látogatóba jöttek hozzám az Egyesült Államokból. Egyikük sem volt bhakta. Az anyám körülbelül nyolcvanöt éves volt, a bátyám pedig ötvenöt lebetett. Minden este leültek és hallgatták Mahārāja előadását. Egyik este Gour Govinda Mahārāja nagyon érzékletesen magyarázta a különbséget māyā és Kṛṣṇa között. Azt mondta, hogy van egy vonal, ezen az oldalon van Kṛṣṇa, a másik pedig māyā. Amit mondott az nagyon egyszerű volt, a bátyám mégis az élete végéig, bármikor beszéltem vagy találkoztam vele, ezt emlegette. Sokszor említette, hogy „Igazán szeretem a gurudat, mert ezt mondta: »Ez az oldal Kṛṣṇa, az pedig māyā«, ezt nagyon világossá tette a számomra.” Ez mutatja, milyen nagy erővel rendelkezett Mahārāja. Habár a bátyám mély tudatlanságban merült el, volt egy dolog, amit megértett és élete hátralévő részében mindig arról beszélt, milyen boldog, hogy találkozott Gour Govinda Mahārájával.

Bhakta Patrick vitte kocsival Mahāráját Új Māyāpurba, ahol eltöltött pár napot. Egyik délután Patrick ment, hogy személyesen találkozhasson vele a lakrészében. Miután engedélyt kapott tőle, hogy belépjen, Patrick a földre, Mahārāja lábához akart ülni. Szerette volna feltárni előtte a szívét. Mahārāja megakadályozta, hogy a földre üljön, és közvetlenül maga mellé ültette a padra.

Puṣkarākṣaḥ dāsa: Śrīla Gour Govinda Mahārāja szeretetteljes hívása megérintette a szívemet, bár természetesen a legkevésbé sem éreztem magamat arra érdemesnek, hogy a lelki tanítómesteremmel egy magasságban üljek. Vagyis a leendő lelki tanítómesteremmel. Azt terveztem, hogy aznap délután megkérdezem, megáldana-e azzal a rendkívüli jószerencsével, hogy a tanítványa lehessek. Ezt a lehetőséget választottam. Kedvesen elfogadott, és ezt mondta: „Jövőre gyere el Orisszába. Ott fel foglak avatni.”

Abban az évben Gour Govinda Mahārāja tíz napot töltött Franciaországban. Utána Patrick jegyet vett Belgiumba Mahārāja és Banamali számára.

Banamali dāsa: Franciaországból Belgiumba másodosztályon, légkondicionált hálókocsiban utaztunk. Négy ágy volt a kupében. Én a bal felső ágyat foglaltam el, Mahārāja az alattam lévő. Két fiatal francia hölgy jött be a fülkébe. Az övék volt a másik két ágy. Leültek, beszélgettek egy kicsit, majd készültek lepihenni. Levették a ruháikat és lefeküdtek. Mahāráját ez teljesen megdöbbenetette, hiszen az ilyen viselkedés ismeretlen volt a konzervatív Indiában. Mahārāja nem szólt semmit, de láttam,

AMIKOR A JÓSZERENCSE FELVIRRAD

hogy aznap este nem fekiüdt le. Csak ült az ágyán, egész éjjel japázott, nem aludt. Később ezt mondta: „Európában vonatozni nagyon rossz.”

Belgiumból néhány napra Angliába mentek, majd vissza Bhubaneswarba.

Végjegyzet

⁵ Ez és a következő részek egy 2010. május 3-ai cikkből valók.

⁶ Śikṣāṣṭaka 3. versszak